

Sygn. akt I ACa 755/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Sławomir Jamróg

Protokolant: Jakub Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2024 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa T. Z.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 19 kwietnia 2022 r., sygn. akt I C 1290/21

oddala apelację.

Sygn. akt I ACa 755/22

UZASADNIENIE

T. Z. domagała się zapłaty przez (...) S.A. w W. na jej rzecz kwoty 76 000 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 19 lipca 2017 r. do dnia zapłaty - tytułem częściowego odszkodowania za szkodę powstałą w nieruchomości położonej w P., gmina C., powiat (...), dz. ewid. (...) wskutek pożaru - objętą odpowiedzialnością pozwanego, wynikającą z umowy ubezpieczenia, potwierdzonej polisą (...) nr (...). Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania - w tym kosztów zastępstwa procesowego, o ile zostanie ustanowione - według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że 17 lipca 2017 r. w P. (...), gmina C., doszło do pożaru, wskutek którego całkowitemu zniszczeniu uległ położony na dz. ewid. (...) stanowiącej własność powódki, nabytej w drodze spadku, budynek mieszkalny oraz sąsiadujące z nim zabudowania gospodarcze. Powódka podała, że zgłosiła szkodę pozwanemu. Pozwany zarejestrował ją pod trzema sygnaturami: (...), (...) oraz (...). W związku z tym, że w sprawie nie przypisano - w sposób niebudzący wątpliwości - konkretnej szkody do właściwego jej numeru, powódka otrzymując od ubezpieczyciela korespondencję, nie wiedziała, czy dotyczy ona domu jednorodzinnego, budynków gospodarczych, czy może jeszcze w inny sposób odnosi się do przedmiotu jego odpowiedzialności.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany kilkakrotnie dokonywał wypłat odszkodowania, by ostatecznie świadczyć na rzecz powódki kwotę 139 801,43 zł a zatem o 160 198,57 zł niższą od sumy ubezpieczenia.

Pozwany w odpowiedzi z 17 lipca 2021 r. na wezwanie do zapłaty stwierdził, że zakończył postępowanie likwidacyjne. W piśmie tym pozwany powołując na pisma skierowane do powódki z 08 września 2017 r., z 12 grudnia 2017 r. oraz z 18 grudnia 2017 r., stwierdził, że postępowanie likwidacyjne zostało zakończone i podniósł zarzut przedawnienia.

Zdaniem powódki zarzut ten jest bezzasadny. Ubezpieczyciel bowiem przyjął nieznaną powódce metodologię, podzielił szkodę na trzy postępowania, nie precyzując jednocześnie, którego z roszczeń dotyczy każde z nich i kierując do powódki korespondencję, oznaczaną różnymi sygnaturami. Dziękując pismami z 8 września, 12 i 18 grudnia 2017 r., za przekazanie dokumentacji koniecznej dla podjęcia decyzji w sprawie nie zaznaczył, że noszą one walor definitywnego rozstrzygnięcia co do roszczeń powódki. Strona pozwana nie wskazała również okoliczności uzasadniających wypłatę odszkodowania tylko w części, nie przypisując przy tym konkretnej kwoty do poszczególnych szkody.

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2022 Sygn. akt I C 1290/21 Sąd Okręgowy w Nowym Sączu uznał za usprawiedliwione co do zasady roszczenie powódki T. Z.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowił następujący stan faktyczny:

Powódka T. Z. jest właścicielką dz.ewid. nr (...) położonej w P(...), gmina C., którą nabyła jako spadek po ojcu. Nieruchomość ta zabudowana jest budynkiem mieszkalnym oraz należącymi do niego zabudowaniami gospodarczymi. W 2016 r. powódka dokonała remontu budynku mieszkalnego z myślą, że odbędzie się w nim wesele jej syna.

W dniu 10 kwietnia 2017 r. powódka zawarła z pozwanym ubezpieczycielem umowę ubezpieczenia stwierdzoną polisą (...) nr (...). Okres ubezpieczenia wyznaczony został od 18 kwietnia 2017 r. do 17 kwietnia 2018 r.

Jako przedmiot ubezpieczenia wskazano w umowie: dom jednorodzinny, budynek niemieszkalny inny niż garaż oraz mienie ruchome obejmujące ruchomości domowe i stałe elementy. Suma ubezpieczenia wynosiła odpowiednio: 200 000 zł (dom jednorodzinny, 100 000 zł budynek niemieszkalny inny niż garaż oraz 60 000 zł (mienie ruchome, w tym ruchomości domowe 10 000 zł i stałe elementy 50 000 zł).

W dniu 17 lipca 2017 r. na nieruchomości należącej do powódki wybuchł pożar. Najpierw zapaliły się pomieszczenia gospodarcze, a następnie ogień doszedł do budynku mieszkalnego. W następstwie zabudowania gospodarcze spłonęły w całości. Budynek mieszkalny wskutek naruszenia konstrukcji nadaje się do całkowitej rozbiórki.

W dniu 19 lipca 2017 r. powódka zgłosiła szkodę pozwanemu. W następstwie zgłoszenia powódki pozwany wszczął postępowanie likwidacyjne, które zostało zarejestrowane pod trzema sygnaturami: (...), (...) oraz (...). Powódka nie została poinformowana, do których konkretnie szkód odnoszą się poszczególne z nich.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wystosował do powódki między innymi pisma o następującej treści:

- Pismo z 08 września 2017 r.:

„dziękujemy za przekazanie informacji potrzebnych do podjęcia decyzji w sprawie nr (...). 8 września 2017 r. przekazaliśmy do wypłaty 60 281,09 zł. Pieniądze wpłacimy Pani na konto nr (...).

NA WYSOKOŚĆ ODSZKODOWANIA SKŁADA SIĘ:

Majątek - Budynki/ budowle/ lokale 60 281,09 zł”

- Pismo z 12 grudnia 2017 r.:

„dziękujemy za przekazanie informacji potrzebnych do podjęcia decyzji w sprawie nr (...). 11 grudnia 2017 r. przekazaliśmy do wypłaty 9 926,70 zł. Pieniądze wpłacimy Pani na konto nr (...).

NA WYSOKOŚĆ ODSZKODOWANIA SKŁADA SIĘ:

Majątek - Budynki/budowle/lokale 69 520,34 zł

WCZEŚNIEJ WYPŁACILIŚMY KWOTĘ: 59 593,64 zł”

-Pismo z 17 grudnia 2017 r.:

„dziękujemy za przekazanie informacji potrzebnych do podjęcia decyzji w sprawie nr (...). 18 grudnia 2017 r. przekazaliśmy do wypłaty 10 000 zł. Pieniądze wpłacimy Pani na konto nr (...).

NA WYSOKOŚĆ ODSZKODOWANIA SKŁADA SIĘ:

Suma ubezpieczenia 10 000,00 zł”.

Na odwrocie każdego z tych pism zamieszczono nadto zapisy o następującej treści:

Zagadnienia prawne

- Świadczenie zostało przyznane na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego oraz ogólnych warunków ubezpieczenia (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 31 stycznia 2017 r.

- Informuję o możliwości:

- wystąpienia z powództwem do sądu powszechnego w celu dochodzenia roszczeń nieuwzględnionych przez (...) SA. Powództwo o roszczenia wynikające z umowy ubezpieczenia może zostać wytoczone albo według przepisów o właściwości ogólnej albo przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia. W przypadku wystąpienia na drogę sądową jako "pozwanego" należy wskazać: (...) Spółka Akcyjna, (...) (...)-(...) W.;

- wystąpienia do Rzecznika Finansowego z wnioskiem o rozpatrzenie sprawy, w przypadku nieuwzględnienia przez (...) SA roszczeń wynikających z Pana/Pani reklamacji - jeżeli jest Pan/Pani osobą wskazaną w art. 2 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 5 sierpnia 2015r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz.U. z 2015 r. poz. 134 8), tj. osobą fizyczną będącą ubezpieczającym, ubezpieczonym, uposażonym lub uprawnionym z umowy ubezpieczenia.

Jednocześnie informuję, iż podmiotem uprawnionym w rozumieniu ustawy o pozasądowym rozpatrywaniu sporów konsumenckich, właściwym dla (...) SA do pozasądowego rozpatrywania sporów, jest Rzecznik Finansowy, którego adres strony internetowej jest następujący: (...)

- Ogólne warunki umowy są dostępne w każdym Oddziale (...) lub na stronie internetowej (...)

- Reklamacja dotycząca usług (...) SA może być złożona: w formie pisemnej - osobiście, w jednostce (...) SA obsługującej klientów albo przesyłką pocztową zgodnie z obowiązującą ustawą o Prawie pocztowym; ustnie - telefonicznie (pod numerem infolinii (...)) albo osobiście w jednostce (...) SA obsługującej klientów; w formie elektronicznej - pod adresem e-mail:(...) lub za pomocą formularza na stronie (...)Odpowiedź na reklamację zostanie udzielona w formie papierowej w terminie do 30 dni od dnia otrzymania reklamacji.

- Informujemy o możliwości wystąpienia do Rzecznika Finansowego z wnioskiem o rozpatrzenie sprawy, w przypadku nieuwzględnienia przez (...) SA roszczeń wynikających ze złożonej reklamacji.

- Spełniając ustawowy obowiązek, informujemy, że w przypadku braku akceptacji stanowiska ubezpieczyciela istnieje możliwość dochodzenia roszczeń także na drodze sądowej.

- Informujemy o możliwości wystąpienia do Rzecznika Finansowego z wnioskiem o przeprowadzenie pozasądowego postępowania w sprawie sporu z (...) SA (informacje na ten temat dostępne są na stronie Rzecznika Finansowego pod adresem (...)).

W pismach dotyczących szkód zarejestrowanych jako PL (...), (...) wskazano, że wypłacone odszkodowanie dotyczy: „Majątek - Budynek/budowle/lokale”.

Jedynie w odniesieniu do szkody (...) wskazano, że wypłacone odszkodowanie odpowiada sumie ubezpieczenia - 10 000,00 zł.

W 2018 r. powódka dzwoniła do pozwanego wskazując, że nadal jest pokrzywdzona. Osoby z którymi rozmawiała miały oddzwonić do powódki, ale tego nie uczyniły.

W piśmie z 17 lipca 2021 r. pozwany w odpowiedzi na zarzuty powódki, że wypłacone jej kwoty są nieadekwatne do sumy ubezpieczenia podniósł, że wszelkie związane ze sprawą roszczenia uległy przedawnieniu z dniem 31 grudnia 2020 r.

Przy tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie co do zasady zasługuje na uwzględnienie. Sąd podkreślił, że sama kwestia zasad odpowiedzialności pozwanego z tytułu wskazanej szkody nie była przedmiotem sporu pomiędzy stronami. Spór pomiędzy stronami dotyczył jednak tego, czy roszczenie powódki uległo przedawnieniu jak i wysokości roszczenia, co uzasadnia wydanie wyroku wstępnego w trybie art. 319 k.p.c.

Sąd wskazał, że strony łączyła umowa ubezpieczenia w ramach polisy ubezpieczenia (...) nr (...). Okres ubezpieczenia ustalony został na czas od 18 kwietnia 2017 r. do 17 kwietnia 2018 r. Do zniszczeń w mieniu powódki doszło w wyniku pożaru z 17 lipca 2017 r., a zatem w okresie odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela wynikającej z umowy zawartej z powódką. Roszczenia z tej umowy przedawniają się zgodnie z art. 819 § 1 k.c. z upływem lat trzech, przy czym bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia (art. 819 § 4 k.c.).

Do przerwania biegu przedawnienia w niniejszej sprawie doszło w wyniku zgłoszenia szkody przez powódkę w dniu 19 lipca 2017 r. Sąd nie podzielił zarzutu pozwanego, że pismo wystosowane do powódki 17 grudnia 2017 r. stanowiło oświadczenie o zakończeniu postępowania likwidacyjnego i tym samym spowodowało ponowny bieg terminu przedawnienia. Odwołując się do orzecznictwa, w tym wyroków Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2014 r. sygn. akt V CSK 5/14, z dnia 16 listopada 2017 r. V CSK 31/17 i z dnia 19 grudnia 2019 r. IV CSK 472/18 Sąd pierwszej instancji przyjął, że przyjął iż nie nosi waloru oświadczenia kończącego postępowanie likwidacyjne oświadczenie ubezpieczyciela, jeśli nie ma ono charakteru definitywnego. Dopóki zatem postępowanie likwidacyjne nie skończy się definitywnie, to nie doszło do zakończenia tego postępowania i nie rozpoczął się na nowo bieg terminu. Nie ma przy tym decydującego znaczenia pouczenie o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej. Skierowanie do sądu sprawy z zakresu umowy ubezpieczenia nie jest bowiem uwarunkowane wyczerpaniem wszystkich środków odwoławczych przewidzianych przez zakład ubezpieczeń.

Zdaniem Sądu analiza pisma pozwanego z 18 grudnia 2017 r., jak i wcześniejszych pism, nie pozwala na podzielenie prezentowanej przez pozwaną tezy, że stanowisko ubezpieczyciela było ostateczne. W części tych pism zawierającej zagadnienia prawne (widniejącej na ich odwrocie) znajduje się pouczenie dla powódki o możliwości złożenia reklamacji dotyczącej usług (...) czy to w drodze pisemnej czy też ustnej. Zapis ten w odbiorze przeciętnego konsumenta ma charakter co najmniej sugerujący, o ile nie dający nawet przekonania co do tego, że zawarta w przedmiotowym piśmie decyzja nie jest ostateczna, że przysługuje od niej odwołanie w ramach postępowania likwidacyjnego. Pisma te nie wskazywały, że jest to ostateczne stanowisko w sprawie szkody zgłoszonej przez powódkę. Na tę ocenę wpływ miały też sposób prowadzenia postępowania likwidacyjnego. Z kierowanych do niej pism z 8

września, 12 i 18 grudnia 2017 r. nie wynika wprost, których konkretnie roszczeń dotyczą przyznane kwoty. Można tylko domniemywać, że pismo z 18 grudnia 2017 r. dotyczy szkody w ruchomościach domowych. W pismach tych nie poinformowano też powódki, czemu wypłacone kwoty nie odpowiadają sumie ubezpieczenia, czy zasadność dalej idących jej żądań jest jeszcze rozpatrywana, czy też nie.

Apelację od tego wyroku wniosła strona pozwana zaskarżając orzeczenie w całości, zarzucając naruszenie:

1. przepisów prawa materialnego a to: art. 117 § 2 k.c. w zw. z art. 813 §4 k.c. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że dopóki powódka ma możliwość złożenia odwołania od stanowiska zakładu ubezpieczeń nie rozpoczyna się na nowo bieg przedawnienia roszczenia powódki względem zakładu ubezpieczeń, a w konsekwencji ustalenie, że pisma pozwanego kierowane do powódki nie stanowiły oświadczenia o przyznaniu lub odmowie świadczenia i nie rozpoczynały na nowo biegu przedawnienia roszczenia powódki względem pozwanego;

2. przepisów prawa procesowego a to: art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej dowolnie i wybiórczo z pominięciem dokumentów z akt sprawy a to odwołania powódki, pisemnej odpowiedzi pozwanego na złożone odwołanie co doprowadziło do wyprowadzenia wniosków nie znajdujących uzasadnienia w zebranych w sprawie materiale dowodowym polegających na przyjęciu, że pisma pozwanego kierowane do powódki nie stanowiły oświadczenia o przyznaniu lub odmowie świadczenia i nie rozpoczynały na nowo biegu przedawnienia roszczenia powódki względem pozwanego,

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że powódka nie wiedziała, których roszczeń dotyczy każda ze zgłoszonych szkód podczas gdy z materiału znajdującego się w aktach sprawy wynika, że powódka sama zarejestrowała zgłoszenia szkód przez formularz internetowy i występowała o kosztorysy oraz składała odwołanie w postępowaniu likwidacyjnym wiedząc która sprawa czego dotyczy a w 2019/2020 ustanowiła prawnika do prowadzenia sprawy.

Strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego za I i II instancję według norm prawem przepisanych.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji podnosząc, że zgłoszeń dokonywała telefonicznie i nie jest jej znana metodologia rejestracji zgłoszenia. Dziękowano jej ponadto za informacje potrzebne do podjęcia decyzji, nie wskazując, że te pisma stanowią ostateczne stanowisko ani też nie wyjaśniono w jaki sposób wyliczono kwoty wskazane w tych pismach. Pisma te zaś sugerują, że decyzje zostaną podjęte w przyszłości.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał za własne ustalenia Sądu okręgowego i zważył co następuje:

Zgłoszenie ubezpieczycielowi zdarzenia objętego ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej przerywało w stosunku do strony pozwanej na podstawie art. 819 § 4 k.c. w związku z art. ustawy z dnia 28 lipca 1990r. o działalności ubezpieczeniowej (jedn. tekst: Dz.U. z 1996r., Nr 11 poz. 62 ze zm.) - bieg terminu przedawnienia wszystkich roszczeń i to nawet nie zgłoszonych w postępowaniu prowadzonym przed ubezpieczycielem, lecz wypływających ze zdarzenia wyrządzającego szkodę. Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela rozpoczyna się po przerwie od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie od ubezpieczyciela kończące postępowanie likwidacyjne oświadczenie o przyznaniu lub odmowie świadczenia (wyroki SN z 20 listopada 2014 r., sygn. akt V CSK 5/14 i z dnia 16 listopada 2017r., sygn. akt V CSK 31/17).

Sąd Apelacyjny nie kwestionuje, że przepisy dotyczące przedawnienia chronią także interesy dłużnika. Jeżeli poszkodowany nie podejmuje działań w celu realizacji swoich praw podmiotowych. To jego ochrona praw zostaje osłabiona (por. postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 2012 r. Ts 196/11 OTK-B 2013/2/167). Poszkodowany powinien więc zachować się w swoich sprawach w sposób zapobiegliwy i dołożyć starań o uzyskanie informacji istotnych z punktu widzenia przesłanek odpowiedzialności za doznaną szkodę (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2004 r., V CK 687/03 i z dnia 17 maja 2006 r., I CSK 176/05).

W tym jednak wypadku słusznie Sąd Okręgowy zwracał uwagę na niejednoznaczność stanowiska pozwanej w kwestii zakończenia postępowania likwidacyjnego. Stanowisko strony pozwanej o oddzielnych postępowaniach, których każde kończyło przyznanie odszkodowania, które winno wywołać wniesienie powództwa nie znajduje uzasadnienia w aktach szkodowych. Druk zgłoszenia szkody majątkowej numer szkody (...) wskazuje, że powódka T. Z. miała zgłosić szkodę z tytułu częściowego spalenia domu w związku ze zdarzeniem z dnia 17-07-2017, powołując się na polisę (...).

Z druku zgłoszenia szkody majątkowej numer szkody (...) wynika, że na skutek nieznanymi przyczyn doszło do pożaru stajni, kuchni połączonej z tym budynkiem- całe zabudowanie gospodarstw.

Z druku zgłoszenia szkody majątkowej numer szkody (...) wynika, że doszło do pożaru domu jednorodzinnego w wyniku czego doszło do spalenia mienia ruchomego budynku mieszkalny według spisu. Także i na tym druku wskazano zdarzenie z dnia 17-07-2017 i powoływano polisę nr (...). Jak wynika jednak z zeznań powódki nie miała ona wpływu na sposób rejestracji szkody.

Z informacji o dokumentach potrzebnych do ustalenia odpowiedzialności z dnia 24 lipca 2017 dotyczących szkody (...), w których wskazano także uszczerbek w mieniu ruchomym wynikało, że poszkodowany potrzebuje czasu na sporządzenie spisu. Informacja dla poszkodowanego wskazywała, że w wypadku rozszerzenia szkody po dokonanych oględzinach poszkodowany miał powiadomić o tym fakcie (...). Powódka była ponadto ponaglana o dokumenty z Policji i straży.

W aktach szkody nr (...) znajduje się pismo z dnia 8 września 2017 r., w którym pozwana dziękowała za przekazanie informacji potrzebnych do podjęcia decyzji w sprawie i poinformowała o przekazaniu do wypłaty 59 593,64 zł. Pieniądze miały zostać przekazane na konto nr (...). Dotyczyło to Majątku - Budynków/budowli/lokali. Podobne pismo znajduje się w aktach szkody zarejestrowanej pod numerem (...) z dnia 8 września 2017 r., w którym pozwana dziękowała za przekazanie informacji potrzebnych do podjęcia decyzji w sprawie nr (...) i wskazała, że . przekazano do wypłaty 60 281,09 zł. Dotyczyło to znów Majątku - Budynków/budowli/lokali. Podano, że pieniądze wpłyną na konto nr (...). Nie wskazano więc wyraźnie czego dotyczy odszkodowanie. Fakt, że za każdym razem pouczano o możliwości wniesienia sprawy do sądu zaprzecza by z tym pouczeniem można było wiązać zakończenie postępowania likwidacyjnego.

W dniu 11 grudnia 2017r. (...) SA w K. Zespół (...) w odpowiedzi na pismo z dnia 3.11.2017 r poinformowało, że po dokonaniu ponownej analizy zakresu szkody zawarte w piśmie roszczenia zostały raz jeszcze zweryfikowane i w oparciu o zapisy OWU uznano je w pełni za zasadne. Podano, że dotyczy to uznania wypłaty odszkodowania dla stałych elementów budynku bez zastosowania zużycia technicznego.

W związku z czym dokonano ponownego przeliczenia szkody dla samego budynku z zastosowaniem zużycia technicznego, oraz dla stałych elementów zgodnie z polisą jako wartość nowa bez zużycia. Na podstawie ponownych wyliczeń wartość szkody została ustalona w rozbiciu

- dla budynku 20 041,48 zł

- dla stałych elementów 49 478,86 zł łączne wartość szkody wynosi 69 520,34 zł – 59 593,64 zł = 9 926,70 zł do dopłaty. Poinformowano o tej wypłacie.

Jednocześnie podano, że roszczenia dotyczących ruchomości domowych zostaną uznane w jako nowa szkoda w której dokonamy wypłaty.

Pismem z dnia 12 grudnia 2017r., które znajduje się w aktach szkodowych (...) i (...) podziękowano za przekazanie informacji potrzebnych do podjęcia decyzji posługując się już nie numerem zgłoszenia lecz numerem sprawy odnoszącym się do numeru polisy (...), podając, że przekazano do wypłaty 9.926,70 zł. Podano, że na wysokość odszkodowania składa się kwota 69 520,34 zł a wcześniej wypłacono 59 593,64 zł. W aktach szkodowych (...) znajduje się także pismo z dnia 18 grudnia 2017r. o przekazaniu do wypłaty kwoty 10.000zł. Pomimo więc prowadzenia

korrespondencji pod różnymi numerami szkody nawet strona pozwana wskazywała na łączne rozliczenie szkód z polisy (...) bez jednoczesnego wyraźnego rozbicia jaka kwota przyporządkowana jest do budynku mieszkalnego a jaka do zabudowań gospodarczych. Zapowiadano także kontynuowanie postępowania. Z jednej więc strony wskazywano, że powódka powinna wystąpić z powództwem do sądu powszechnego w celu dochodzenia roszczeń nieuwzględnionych przez (...) SA. Z drugiej jednak wskazywano, że uwzględniono wszystkie roszczenia ale w odniesieniu do ruchomości będzie jeszcze trwało postępowanie. Nie wskazano więc wyraźnie, że jakiś jej roszczeń nie uwzględniono lub, że ostaną wypłata kończy postępowanie .

Sąd Apelacyjny podziela więc stanowisko Sądu Okręgowego, że termin biegu przedawnienia roszczenia dotyczącego likwidacji szkody majątkowej związanej ze skutkami pożaru nie otworzył się na nowo, a aktach szkodowych (przedłożonych w formie elektronicznej) znajduje się także opinia o stanie technicznym budynku z lutego 2020r. sporządzona na zlecenie powódki i oszacowanie wartości odtworzenia budynku na kwotę 384.000zł. Pozwana powinna odmówić więc wyraźnie powódce przyznania odszkodowania ponad już wypłacone kwoty tym bardziej, że powódka w 2018r. telefonicznie kontaktowała się w sprawie odszkodowania, a więc nie uznawała likwidacji szkody za zamkniętą i nie uzyskała wiążącego stanowiska w tym przedmiocie. Taki zaś sposób kontaktu wskazano w pismach kierowanych do powódki.

Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił potrzebę wydania wyroku wstępnego. Orzeczenie w trybie art. 319 k.p.c. jest ograniczone do stwierdzenia zasadności roszczenia za uzasadnione co do zasady (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 1982 r., IV CR 230/82, OSNCP 1983, nr 2-3, poz. 42). Moc wiążąca wyroku wstępnego oznacza, iż po jego uprawomocnieniu się nie można podważać zasadności dochodzonego roszczenia w tym także bezskuteczne jest późniejsze powoływanie zarzutu przedawnienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1999 r., I CKN 169/98, OSNC 2000, Nr 5, poz. 86, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 1 stycznia 1950 r., C 1736/49, PiP 1951, nr 1, z dnia 30 marca 2011 r. III CSK 165/10 OSNC 2011/12/137 i z dnia 30 marca 2011 r., III CSK 165/10, z dnia 9 sierpnia 2012r. V CSK 153/11 Słusznie więc Sąd Okręgowy uznał potrzebę rozstrzygnięcia wstępnego czy doszło do przedawnienia. Ewentualne bowiem przedawnienie roszczenia uchyla potrzebę rozstrzygnięcia sporu dotyczącego wysokości odszkodowania.

W konsekwencji apelację jako niezasadną oddalono na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 367¹§1 k.p.c.(in principio).

Wyrok częściowy nie kończy postępowania w sprawie w rozumieniu art. 108 § 1 k.p.c., dlatego sąd nie rozstrzyga w nim o kosztach postępowania.